

किं हि कृत्वा किं मनसि विचार्येत्यर्थः ॥ विपण्णः प्राप्तविपादः ॥ ५ ॥ द्युमत्सेनसुतं सत्यवंतमनुव्रतां तत्पत्नीं सावित्रीमिव मां विद्धि ॥ ६ ॥ यथान्याकुलपांसनी अन्यं पश्यति ॥ एवमहं मनसाप्यन्यं न द्रष्टास्मि ॥ अतस्त्वदृते त्वां विना नात्र स्थास्येऽतः हेराघव त्वया सह गच्छेयं ॥ ७ ॥ एवमप्यनुमतिमेव दृष्ट्वा पुनराक्षिपति ॥ स्वयं त्विति ॥ कौमारीं अन्यापूर्वेण विवाहितामन्यापूर्वाच्च चिरमध्युषितामनेन तरुणीत्वमुक्तं शैलूषइव जायाजीवइव ॥ ८ ॥ तदेव दर्शयति ॥ यस्य भरतस्य मां पथ्यंचरामिष्टानुवर्तिनी

किं हि कृत्वा विपण्णस्त्वं कुतो वा भयमस्ति ते ॥ यत्परित्यक्तुकामस्त्वं मामनन्यपरायणां ॥ ५ ॥ द्युमत्सेनसुतं वीरं सत्यवंतमनुव्रतां ॥ सा वित्रीमिव मां विद्धित्व मात्मवशवर्तिनीं ॥ ६ ॥ न त्वहं मनसा त्वन्यं द्रष्टास्मित्वदृतेऽनघ ॥ त्वयाराघव गच्छेयं यथान्याकुलपांसनी ॥ ७ ॥ स्वयंतु भार्या कौमारीं चिरमध्युषितां सतीं ॥ शैलूषइव मां रामपरेभ्यो दातुमिच्छसि ॥ ८ ॥ यस्य पथ्यंचरामात्थयस्य चार्थैः वरुध्यसे ॥ त्वंतस्य भववश्यश्च विधेयश्च सदानघ ॥ ९ ॥ समामनादाय वनं न त्वं प्रस्थितुमर्हसि ॥ तपोवायदिवारण्यं स्वर्गो वा स्यात्त्वया सह ॥ १० ॥ न च मे भविता तत्र कश्चित्पथि परिश्रमः ॥ पृष्ठतस्तव गच्छंत्या विहारशयनेष्विव ॥ ११ ॥ कुशकाशशरं पीकायं च कंटकिनोद्गुमाः ॥ तूलाजिनसमस्पर्शमार्गे मम सहत्वया ॥ १२ ॥ महावातसमुद्धूतं यन्मामवकरिष्यति ॥ रजोरमणतन्मन्ये परार्थमिव चंदनं ॥ १३ ॥ शाद्वले पुयदाशिश्ये वनांतर्वनगोचरा ॥ कुथास्तरणयुक्तेषु किं स्यात्सुखतरंततः ॥ १४ ॥ मात्थ्यं संप्रत्येव कथितवानसि पथ्यंचरामित्यत्र मुमार्षः ॥ यस्य च भरतस्यार्थं तदभिषेकरूपप्रयोजननिमित्तं अवरुध्यसे निरुद्धाभिषेकोसि तस्य त्वमेव वश्यइष्टानुवर्ती विधेयो नियोज्यश्च भव नाहंत इष्टानुवर्तिनी तद्विधेया चेहवसामीत्याशयः ॥ १५ ॥ १० ॥ विहारशयनेषु सुप्ताया इवारण्ये गच्छंत्या न मे परिश्रम इति योजना ॥ ११ ॥ तूलैरजिनैः प्रियकादिमृगाजिनैश्च समः स्पर्शो येषां तादृशा भविष्यंतीति शेषः ॥ १२ ॥ अवकरिष्यति विक्षेपस्यति व्याप्स्यतीति यावत् ॥ परार्थं अत्युत्तमं ॥ १३ ॥ वनांतः वनमध्ये शिश्ये त्वया सहेति शेषः ॥ कुथाश्चित्रकं बलास्तद्रूपास्तरणयुक्तेषु मंचेषु सुप्तायामम ततः शाद्वलशयनात् किं सुखतरं स्यात् किमधिकं सुखं स्यात् न किमपीत्यर्थः ॥ १४ ॥